

Чежња за даљинама

Даљине су углавном узрок раздвајања људи, а сви ми тежимо ка томе да смањимо ту раздаљину, не би ли смо стигли до одређеног циља и састали се са одређеном особом.

Што се тиче поезије, када поменемо реч даљина, прво што се ствара у глави песника јесте љубав, тј. даљина која спречава ту љубав. Затим, реч даљина може подсетити и на удаљеност од домовине, завичаја, на жељу да се вратимо своје огњишту, породици.

Управо то је песник Милош Црњански описао у песми „Ламент над Београдом“.

Својим стиховима песник показује велику жељу за својом родном земљом и велико поштовање према граду Београду, кога уздиже и велича својим речима кроз стихове.

У песми „Ламент над Београдом“, Црњански истиче свој бели град, чак га штавише пореди са лабудом. Та симболика говори о томе колико је песник одан свом Београду. Лабуд је прелепа птица, чистог, белог перја, која слободно плива водом. Због тога је Црњански у лабуду препознао свој град.

У песми, Црњански исказује тугу, јер сама реч ламент означава тугу, јадиковање, плач. Њему је жао, јер није у могућности да види свој град.

Међутим, песник лута својим мислима, пре свега он помиње различите градове, бића, ствари. Он на тај начин спаја најудаљеније тачке и повезује их са својим Београдом. Поред свега тога поменутог, песник описује лепоту и знаменитост свога града. У свакој речи може се осетити чежња за завичајем и велико разочарење због толике удаљености.

Црњански је био тип песника који је сличан Његошу. Односно тежио је, као и Његош, небеским искрама и васиони. Имали су сличне инспирације, само што је Црњански песник модерне књижевности, па тако он у песми помиње небеска тела, као што су звезде и њихов сјај, Месец, Сунце.

Милош Црњански у песми укршта своја осећања. У неком моменту присутни су елементи позитивних догађања, а већ у следећем песник је окренут на другу страну и говори о умирању и црнилу. Затим, битно је поменути и друге ствари. Као и многи писци, песник се послужио и библијским мотивима, што је како смо рекли случај у многим делима.

И на крају закључујемо да је песник у ствари све време покушавао да се помири са том даљином која га убија изнутра. Самим тим се мирио са смрћу.

Марија

Славковић VIII/1